

αὐτοῦ σπιτότοπου καθὼς τὸν ἐστιμάρησεν καθομολογᾷ ἡ αὐτὴν κε / ρὰ Κατερίνα
ἡ πουλήτρα πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέντα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἄνωθεν ἀντροῦ / νου
τῶν ἀγοραστάδων καὶ κράζεται πληρωμένην καὶ ξεπληρωμένην ὡς ἓνα νᾶσπρον
καὶ ἀπὸ / τὴν σήμερον τὸν αὐτὸν σπιτότοπον μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα τὸν ἐπαρ-
δίνει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ / ἄνωθεν ἀντροῦνου νὰ ἔμπου εἰς τὸ καθολικὸν ποσσέσον
καὶ νὰ κτίσου τὸ αὐτὸν σπῖτιν κάτω καὶ / ἀπάνω καθὼς θέλου καὶ βούλουνται καὶ
καθὼς τοκάρειν ὡς σπῖτι ἐδικόν τος καὶ ἀγοράν τος πουλήσουν χα / ρίσουν πουρκο-
τάξου ψυχικὸν τὸ δώσου καὶ τὰ ἐξῆς ὁ ὁποῖος σπιτότοπος εὑρίσκεται εἰς τὸ μέρος
τοῦ Μέ / γα Θεολόγου σύνμπλιος τῆς ἄνωθεν κερ' Ἀννας τοῦ σπιτίου καὶ τῆς ἀδελ-
φῆς τῆς τῆς κερὰ Κατερίνας τῶν / σπιτίων καὶ τῆς Κουμούνας Στράτας καὶ διὰ
κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὑρεθῇ τινὰς νὰ δώ / σην πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃ δι-
καιώματα διὰ τὸν αὐτὸν σπιτότοπον ὁμπλιγάρεται ἡ ἄνωθεν κε / ρὰ Κατερίνα ἡ
πουλήτρα αὐτὴν καὶ τὰ καλὰν τῆς νὰ μαντινιέρῃ καὶ νὰ ξακουσεύῃ τοὺς ἄνωθεν
/ ἀγοραστάδες ἀπὸ πᾶσαν ἐναντίῳ τοῦ αὐτοῦ σπιτότοπου καὶ τοῦ ἀγέραν του. Εἰς
ὅλο τὸ ἄνω γεγρα / μμένον οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένειν βάνοντας
καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρε / ἀλι ἀνάμισυν ἦτοι 1 1/2 / ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὸ
ζημιοῦται πληρώνοντας τὴν μπένα καὶ μὴ πληρώνον / τας ἢ παρὼν πουλησίᾳ νὰ
ἔχῃ τὸ στέρεον βέβαιον καὶ ἀχάλαστον. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν βάζου / καὶ ἀξιοπί-
στους μάρτυρες οἱ ὁποῖοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Ἰωάννης ἱερεὺς Κακαλιώρης μάρτυρας:—

/ — Μανώλης Ροδίτης μάρτυρας καὶ διὰ νὰ μὴ γράφῃ ἔγρα / ψα ἐγὼ παπᾶ Ἰωάννης
ὁ ἄνωθεν διὰ λόγου του —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

270

Κουντουβεργία

φ. 153^{r-v}

/ Ἐβγαλμένη

Φ 156

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 15/
εἰς τὸ σπῖτιν κάμοῦ / τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν τὰ δύο μέρη τὰ κά-
τωθεν γεγραμμένα τὸ ἐν μέ / ρος ὁ εὐγενέστατος ἀφέντης Τζανάκης Γρίσπος τὸ δὲ
ἕτερον μέρος ὁ κύρ Γεώργιος / Καγιάφος πέφτου εἰσὲ συνίβασιν κουντουβεργίας
παντοτινῆς καὶ δίδειν ὁ ἄνωθεν / ἀφέντης Τζανάκης τοῦ εἰρημένου κύρ Γεωργίου

τὸ ἀμπέλιο ὅπου ἔχειν εἰς τὸ μέρος τῆς / Ἀκρολιβαδίας μετὰ τὰ χωράφια ὅπου ἔχειν
 μᾶλλον καὶ μετὰ πᾶσαν τοῦ ἄλλο δικαίωμα καὶ πο / σσέσον τὸ κολληταρανικὸν τοῦ ἀφέντην
 Φελιππάκην Γριμάλδην καὶ Κουμούνας Στράτας / καὶ Νικολέτας τοῦ Ἀμάη τὸ ὅποιο
 πρᾶμα καθὼς εὐρίσκεται ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ / δίδειν μετὰ τὶς μὲν καὶ κοντε-
 τῶνες τοὺς κάτωθεν. Ὁ γὰρ προμετάρειν ὁ αὐτὸς κοπιαστής ὁ κύρ Γεώργιος ὅτιν
 τὸ αὐτὸν ἀμπέλιον τὸ παλιὸν νῦν κρατημένος νὰ τὸ / καταβολεῦη πᾶσαν χρόνον
 καὶ νὰ τὸ ἀναστήνην νὰ τὸ μπιτάρη καθὼς ἦτονε καὶ ἀπὸ ἑκ / παλαι καὶ πάλιν τὸ
 χωράφιν ὅπου βρίσκεται μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ εἶναι κρα / τημένος νὰ τὸ
 φυτέψῃ ὅλον ἀμπέλιον εἰς διορία χρόνους δύο νὰ βρεθῇ ὅλον ἁ / μπέλιν ἀπομένοντας
 καὶ προμετάροντας ὅτιν νὰ τὸ κᾶν τὸ αὐτὸν πρᾶμα κα / λὰ καὶ νοικοκυράτα στήν
 ὥραν τοῦ σὲ ὅλους τοῦ τὶς καμάτους καὶ νὰ τὸ τραφοκοπήσῃ γύ / ρου γύρου νὰ
 στέκῃ πάντα ἀπαντημένον καὶ καλὰ διορθωμένον ὡς καλὸς νοικο / κύρης νὰ
 ἀρέσῃ καθεὶν καλοῦ νοικοκυροῦ καὶ γεωργοῦ καὶ διὰ τιμὴ τοῦ παντικίου τοῦ / αὐ-
 τοῦ πραγμάτου τοῦ ἔδωκεν καὶ ἐμέτρησέν του ὁ ἄνωθεν κύρ Γεώργιος ἔμπροσθεν κά-
 μοῦ / τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου καὶ τῶν ὑποκάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων εἰς τὰς
 χεῖρας / τοῦ ἄνωθεν κουντουβερνάρη του τοῦ ἀφέντην Τζανάκην ρεάλια ἔξε ἦτοιν
 (νούμερο) 6 / σκαθὼς / ἐσιαστήκασιν ἀνάμεσόν τος καὶ εἰς τὴν νιτράδα ὅπου ἤθελε
 ξαπεστείλειν ἀφέντης ὁ / Θεὸς εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ μοιράζεται εἰς τὴν μέσσην
 ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς / κανένα ἱγγανος καὶ τὴν μπάρτε ὅπου ἤθελε κίξειν τῷ νοικο-
 κυρῶν νὰ εἶναι κρατημέ / νοι οἱ κοπιαστάδες νὰ τὴν πηγαίνου εἰς τὸ σπίτιν τῷ νοι-
 κοκυρῶν μετὰ ἐδικές τος ὁξοδες / οἱ κοπιαστάδες καὶ νὰ παίρνου πάντα θέλημα εἰς
 τὸ τρύγος καὶ εἰς τὸ πάτος καὶ νὰ εἶναι / κρατημένοι οἱ κοπιαστάδες νὰ πηγαίνου
 καὶ μιὰ καβάλλα τῶν κουντουβερνάρων εἰς / καθεὶν τρύγος καὶ πάτος νὰ πηγαίνου
 οἱ νοικοκυροὶν εἰς τὸ πρᾶμα καὶ νὰ φέρνου καὶ τὸ καλὰ / θιάτικον καθεὶν Κυριακὴν
 κατὰ τὴν τάξιν. Ἀκόμη καὶ τὸ παράβγαλμα ποὺ εἶναι ἁ / πόξωνι ἀπὸ τὸ πρᾶμα νὰ
 εἶναι κρατημένος ὁ ἄνωθεν κοπιαστής νὰ τὸ βάνη μέσα / στὸν πρᾶμα μετὰ ἐδικές
 τοῦ ὁξοδες τὸ ὅποιο πρᾶμα ἔχειν καὶ πατητήριν μέσαν καὶ / πηγάδιν καὶ νὰ εἶναι
 κρατημένος ὁ αὐτὸς κοπιαστής νὰ τὴν ἐφτιάσῃ καὶ νὰ ἀναστή / σῃ ὅ,τιν καὶ ἂν
 εἶναι μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ κᾶνοντάς τον καλὰ καὶ ἐμπιστεμέ / να ὡς προ-
 μετάρειν νὰ γροικᾶται πάντα καὶ νὰ μετεχένη τὸ ἕνα τετάρτι τοῦ αὐτοῦ πρα / μάτου
 διὰ τὰ ἄσπρα ὅπου ἔδωκεν καὶ διὰ τοὺς κόπους καὶ ὁξοδες ὅπου ἔχει νὰ / κάμη μέ-
 σαν καὶ κᾶνοντάς το οὕτως ὡς προμετάρειν νὰ τὸ ἔχουν καὶ αὐτοὶν καὶ τὰ παιδιὰ / τος
 πάντα παντοτινὸν παίδιω παιδίων τος καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰ δὲ εἰς κανέναν καιρὸν καὶ δὲν
 ἦ / θελε εὐρίσκεται τὸ πρᾶμα νοικοκυρεμένο καὶ ἀνεστημένον ὡς προμετάρειν / καὶ
 ἀνοικοκῦρευτον νὰ φαίνεται πῶς εἶναι ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς κοπιαστάδες καὶ ἀπομεί-
 / (νει) ἀνοικοκῦρευτον νὰ πριβάρουνται ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ χάνου καὶ τοὺς κόπους

τος καὶ τὰ ἄσπρα [...] / περὸν θωρώντας τον δύο νοικοκυρέοιν καὶ δύο καλοὶ γεωρ-
γοὶν ἂν εἶναι κακὰ καμωμένον καὶ ἄ[ν εἴ]ναι / φταίσιμον ἀπὸ τοὺς κοπιαστάδες εἰ δὲ
πάλι καὶ εἶναι τὸ πρᾶμα καλὰ καμωμένο ὡς προ / μετάρου καὶ δὲν ἐθέλασιν συμπι-
βάζονται νὰ μποροῦ νὰ μοιράζου τὸ πρᾶμα τὸ ἴδιο / νὰ παίρνου οἱ νοικοκυροὶ τὰ
τρία τετάρτια καὶ οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς ὅλον / τὸ παρὸν γεγραμ-
μένον οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν βάνοντας καὶ ἀλληλογία / τῆς
ἀφεντίας ρεάλια δέκα ἦτοιν 10 / ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται παρακαλώντας καὶ
/ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἴδιος
ἀφέν / τῆς Γρίσπος εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς — —

/ — Τζουάνες Γρίσπος στέργω καὶ βεβαιώνω τὰ ἄνωθε —

/ — Κωνσταντῖνος ἱερεὺς ὁ Πασαγενίτης μάρτυρας τὰ ἄνωθε — —

/ — Μιχελέτος Σιγάλας μάρτυρας εἰς τᾶνωθε — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

271

Διαθήκη

φ. 153^v - 154^r

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 17/
ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς / τῶν ἀνθρώπων οἶδεν τὴν ντελείωσιν οὐδὲ τὴν ἡμέρα οὐδὲ τὴν
ῥαν κατὰ τοῦ Κυρίου τὸν / λόγον διὰ τοῦτον καὶ ἡ κερά Καλή ἡ συνβία τοῦ ποτὲ
μακαρίτην καρακύρην Γεωργίτζην / Μοστράτου φοβιζαμένην τὴν ἁωρία τοῦ πικρο-
τάτου θανάτου μὴν τὴν καταλάβην ἃ / φνίδια καὶ μείνει ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν
ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο / ἵνα διὰ τῆς τοιούτης διαθήκης διορθωθήσεται καὶ
μείνουσιν τὰ τίποτές της διορθωμέ / να καὶ ἀσκαντάλιστα καὶ ἡ ψυχὴν της διορθω-
μένην καθὼς ἐδῶ παραγγεῖλει ἡ ὁ / ποία εὐρίσκεται ὅλη ὑγιῆς μήτε μὲν εἰς κλίνη
κατάκοιτην μήτε νόσον περιβαλλομένη / ἀλλὰ περιπατωμένην ἔνθεν κακεῖθεν σῶον
γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκεραία τὴν γλῶττα καθα / ρὰς τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας της αἰσθή-
σεις χάριτιν Χριστοῦ ἀφήνει δὲ πᾶσιν τοῖς ἐν χριστι / ανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη
καὶ τετελειωμένην συνχώρεσιν ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ / ὅμοια παρ' αὐτοῖς
εἶτα λέγειν πὼς ἀφήνει τῶν παιδιῶν της ὁλωνῶν καὶ ἐγγονιῶν της τὴν εὐ / χὴν
τοῦ [ἀ]αφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν της εἶτα λέ-
γειν πὼς ἂν τῆς τύχην / θάνατος νὰ τὴν ἐνταφιάσουσιν εἰς τὸ Μέγαν Ἱεῖον εἰς τὴν
ἐνορίαν της εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ / ἁγίου οἰκονόμου παπᾶ κυρ Τζανετῆν Καραντζιᾶ